

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Ved Indvielsen af en Folkehøjskole.

Citation: Richardt, Chr.: "Ved Indvielsen af en Folkehøjskole.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 283. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-workid89306/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

Ved Indvielsen af en Folkehøjskole.

Januar 1867.

I.

Den Bonde, som vil lede
sin Avling med Forstand,
vil Jorden vel berede
med Plov og Harvetand;
men Hjertet og dets Tanker,
skal det da ligge brak?
Det kunde bære Ranker!
Det bærer knap en Stak.

Nej ikke tør vi nøjes
med Pogens Pegepind,
men flittigt maa der pløjes
og saaes i villigt Sind;
og Furen, den maa trækkes
i Sandheds lige Spor,
og Sæden, der skal lægges,
er Kundskabs friske Ord.

Ja Luft fra Sagatide
skal fylde vore Sejl,
mens vi mod Fremtid glide
ad Fortids stille Spejl,
med Folkesangens Kjerne
til sundt og dagligt Brød,
med Julenattens Stjerne
til Lys i Liv og Død.

Da skal med Ax og Lilje
alt Godt af Hjertet gro,
en dansk og kraftig Vilje
hos Kjærlighed og Tro!
Og naar det for os Alle
er bleven morgenlyst,
skal vaagne Svende falde
til vaagne Brødres Bryst.

II

Kom da, raske Bondesønner,
kom med Mod og Lyst!
Aandens Arbejd vel sig lønner,
har sin gode Høst.
Kom tag Plads paa disse Bænke,
lær at tale, tro og tænke,
rustes til engang at bygge
med paa Danmarks Lykke!

Thi saa Meget er af Lave,
fremad maa vi see!
Kraftens Spor vi op maa grave
af den dybe Sne!
Al vor Dvaskheds frosne Driver
ryddes maa med Lyst og Iver,
til vor Fremtids Vej vi finder
i vor Fortids Skinner.

See, fra Skolen kan vi skue
Kirkens stille Tag,
Sundets blanke Bølgebue,
Markers grønne Drag, —
gid da Fred bo her tilhuse!
Liv, saa friskt som Bølger bruse!
Kundskab, sund fra Rod til Kjerne:
Det skal Værket værne.

Til Slesvigerne.

I.

I Kjøbenhavn 1866.

Hvor fordum Volmers Ganger sprang
ad Gredstedbroens Fjæle,
der knejser over Jyllands Vang
de tydske Grænsepæle;
det er, som om de drypped Gift
i Aaens blanke Vande!
et Gitterværk med Smædeskrift,
et Fangebur de danne!

Fornemme vi da Kvindegraad
fra vore Brødres Fængsel?
Nej Klang af Mod og Klang af Daad,
kun høj og mandig Længsel.
Der naaer os som en Psalmesang
fra Haabets lyse Kirke,